

LIDSKÝ MOZEK PŘIJÍMÁ SIGNÁLY Z BUDOUCNOSTI

Historické příběhy jasnovidců a věštců vždy přitahovaly pozornost široké veřejnosti. Kdo by neobdivoval Nostradamova čtyřverší nebo věštecké schopnosti bulharské Vangy. Souběžně s tím vždy existovaly dohady o tom, zda jde o náhodu, analytické schopnosti nebo skutečně reálné vnímání informací nacházejících se z našeho úhlu pohledu jakoby v budoucnosti. Mnoho lidí však na tomto místě říká: "Ale vidět nebo znát mohu pouze to, co existuje. Ale vždyť to, co se nachází v budoucnosti, přece ještě neexistuje." Takže si pojdme společně v těchto věcech udělat tak trochu pořádek.

Historické příběhy jasnovidců a věštců vždy přitahovaly pozornost široké veřejnosti. Kdo by neobdivoval Nostradamova čtyřverší nebo věštecké schopnosti bulharské Vangy. Souběžně s tím, vždy existovaly dohady o tom, zda jde o náhodu, analytické schopnosti nebo skutečně reálné vnímání informací nacházejících se z našeho úhlu pohledu jakoby v budoucnosti. Mnoho lidí však na tomto místě říká: "Ale vidět nebo znát mohu pouze to, co existuje. Ale vždyť to, co se nachází v budoucnosti, přece ještě neexistuje." Takže si pojdme společně v těchto věcech udělat tak trochu pořádek.

Teorie paralelních světů

Mezi vědci byli a jsou ti, kteří mají na tuto záležitost podstatně jiný názor, než ten, který nám přináší konvenční ustálené nazírání na tuto problematiku. Mezi tuto skupinu vědců (nazývám je vědci nového paradigmatu) patří i známý ruský fyzik dr. Nikolaj Kozyrev, který

prostřednictvím svých experimentů prokázal tzv. energetickou torzní rovnováhu mezi minulostí – přítomností – budoucností.

Tato jeho představa má velmi blízko k analogii s promítaným filmem. Jinými slovy jsme schopni jakoby vidět čas, který se promítá na obrazovku. Ovšem v tomto filmovém obrazu se nachází všechny jeho scény. To do určité míry koreluje s jednou moderní fyzikální a matematickou platformou, které se obecně říká „teorie superstrun“ a která vysvětluje, že svět, jehož jsme součástí, má výrazně multidimenzionální povahu.

Takový svět pak umožňuje, aby se všechny události uvnitř tzv. minulosti, současnosti a budoucnosti děly současně, a to dokonce v různých multiplicitních verzích. Teorie superstrun se také rovná teorii paralelních světů. Přičemž tyto paralelní světy se nemusejí nutně nacházet pouze v jiných dimenzích na vertikální ose imaginárního kontinua, ale mohou být pěkně vedle sebe poskládány na horizontální ose jedné a té samé dimenze imaginárního kontinua. Je možné, že se tyto paralelní světy prostřednictvím vzájemně specifické interaktivity podílejí na existenci temné hmoty, o které se říká, že až z 96 % vyplňuje náš Vesmír. Ovšem věda jako taková v každém případě vyžaduje důkazy, které mohou být výsledkem celé řady experimentálních testů.

Emocionální stopa

V roce 2010 zažil vědecký svět jeden velmi vzrušující víkend. Ve velmi autoritativní publikaci „Journal of Personality and Social Psychology“ byl otištěn článek profesora Daryla Bema, ve kterém tento vědec hovořil o výzkumu, který prokázal, že lidé (v podstatě každý člověk) jsou schopni přijímat signály z budoucnosti, přičemž tyto signály jsou velmi slabé povahy, ale statisticky velmi významné. Musím říci, že profesor Bem je ve vědeckém světě známý jako velmi svědomitý vědec a experimentátor s přísným až pedantským přístupem ke kontrole svých pokusů. Tento člověk zároveň působí jako „Vědecký poradce amerického Kongresu“. Takže si asi dokážete představit, jaký rozruch v akademickém prostředí jeho zcela vážně pojímané vyjádření vyvolalo.

Například jeden z jeho experimentů byl opakovaně prováděn a překontrolován na 1100 studentech. Před testem byla vždy testovací obrazovka počítače uzamčena do neprůhledné clony. Obrazovka byla

rozdělena na dvě poloviny. Před zkouškou byl subjekt vyzván, aby uhodl, na které polovině monitoru se objeví obraz a kde bude temná plocha. Poté pomocí generátoru náhodných čísel byl na jednu polovinu obrazovky vyslán obraz. Ovšem obraz byl zobrazen na obrazovce až poté, co subjekt vyslovil svou předpověď.

Z hlediska statistického by se měly správné odpovědi subjektu pohybovat kolem 50 %, jenomže skutečnost byla zcela jiného charakteru. Míra správných odpovědí dosáhla 68 %. Toto číslo však odpovídá průměru správných odpovědí, pokud vezmeme v potaz výkon všech 1100 testovacích subjektů. Na individuální úrovni u mnoha z nich byla hodnota výrazně nad 70 %. Ze statistického pohledu jde o velmi významný výsledek.

Metodiku těchto experimentů nezávisle na sobě zkoumaly čtyři skupiny odborníků. Ovšem nenašly žádné nedostatky. Profesor došel k závěru, že data prýšticí z potenciální budoucnosti podprahově působí na emocionalitu lidské bytosti. Takže takový výsledek byl, když profesor Bem pracoval s průměrně nadanými lidmi, ale jak by tento experiment dopadl, kdyby Bem pracoval s jedinci obdařenými výjimečnými psychickými schopnostmi?

Poklad v suterénu

Před nějakou dobou byla skupina zaměstnanců „Moskevské Univerzity“ přítomná neuvěřitelné akci, která se konala v průběhu jednoho víkendu v prostředí starého venkovského domu. Majitel domu, který tuto nemovitost čerstvě koupil, pozval své přátele na návštěvu. V noci pak měl jeden z hostů velmi zvláštní sen, ve kterém našel ve sklepě tohoto domu poklad. V tomto snu tedy viděl nejen sklep, ale i jeho interiér, a dokonce i místo, kde se poklad nacházel. Dopoledne po snídani se tento člověk se svým snem svěřil i ostatním kolegům.

A jelikož společnost složená z univerzitních učitelů měla dobrou náladu, došlo k rozhodnutí jen tak pro zábavu onen imaginární snový poklad nalézt. Když se skupina odebrala do sklepních prostor, došlo u hosta, kterému se zdál onen sen, k velkému údivu a překvapení – interiér se totiž naprosto přesně shodoval s obrazem, který vnímal ve svém snu. Toto překvapení však ještě zesílilo poté, co v místě, které viděl ve snu, našel napůl shnilou krabici, která byla plná zlatých předrevolučních mincí a dluhopisů. Jeden z

přítomných matematiků, který byl součástí skupiny hostů, se jal hned počítat matematickou pravděpodobnost takového nálezu. Nakonec vyšlo najevo, že taková shoda okolností je mnohonásobně menší než riziko pádu velkého meteoru na Zem, který před 65 miliony lety údajně způsobil vyhynutí dinosaurů.

Není sen jako sen

Je známo, že velmi živé a emoční sny jsou aktivovány během spánkové fáze zvané „REM“. V té chvíli se amplituda elektrických impulsů v našem mozku velmi výrazným způsobem zvyšuje. U dobrovolníků, kteří se zúčastnili jiného experimentu, byla sledována aktivita elektrických impulsů prostřednictvím elektroencefalogramu. Zhruba 30 sekund po nástupu fáze „REM“ se prostřednictvím generátoru náhodných čísel vygeneroval zvuk kopírující tikot hodin, nebo zvuk tekoucí vody.

Ani testovaní dobrovolníci a ani experimentátor nemohli dopředu vědět, jaký zvuk se bude přehrávat. Poté byli dobrovolníci vzbuzeni a ihned museli říci, co se jim zdálo. A teprve poté byl spuštěn předem vygenerovaný záznam tikotu hodin, nebo zvuku tekoucí vody. V obou dvou případech se sny testovaných osob tématicky shodovaly s tikotem hodin, nebo s tekoucí vodou ve statisticky prokázané shodě odpovídající 81 %. Pro akademickou obec měl tento výsledek zcela nepochopitelnou povahu.

Tajemství postříbřené přilby

K ještě zajímavějšímu výsledku se došlo ve chvíli, kdy byla testovaným subjektům na hlavu přiložena přilba nebo kovový kruhový rám, který byl tvořen kovovým nánosem některého z prvků paládiové řady kovů včetně stříbra. Zjistilo se totiž, že v takovém případě dochází k výraznému odstínění přirozeného elektromagnetického pole. V takovém případě výkon testovaných subjektů vzrostl ještě o dalších deset až patnáct procent.

Mimo to se zjistilo, že tyto prostředky snižují výrazně negativní vliv záření mobilních telefonů, televizních a rozhlasových přístrojů včetně domácích elektrospotřebičů a dokonce i sítí vysokého a velmi vysokého napětí. Výrazně lepších výsledků dosahovaly testované osoby v noci nebo v

zatemněné místnosti, což naznačuje, že i klasické sluneční záření snižuje parapsychologický výkon testovaných osob.

I když se vědecký svět stále chová k takovým parapsychickým jevům velmi skepticky a odtažitě, zajímavé výsledky přísně vědeckým způsobem vedených experimentů přináší pomalu, ale jistě své ovoce. Vím o tom, že celá řada univerzitních pracovišť, která by ještě nedávno něco podobného zcela odmítla, dnes shání granty na různorodé výzkumné projekty v oblasti parapsychologie. V mnoha ohledech pak nacházejí oporu v prostředí mnoha různých ruských vědeckých pracovišť, která mají s tímto druhem výzkumu na rozdíl od nás dlouhodobé zkušenosti.

Poznámka: U nás v České republice probíhal především v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století na téma parapsychologie a psychotroniky poměrně vysoce sofistikovaný výzkum v rámci aktivit tzv. „Psycho-energetické laboratoře“ Akademie Věd pod vedením dr. Kahudy a doc. Rejdáka. Velmi zajímavé informace o aktivitě této instituce lze najít například v manuskriptu „Psychotronické výzkumy za železnou oponou“. Podobnými experimenty a výzkumy v prostředí laické veřejnosti se zabýval badatel Břetislav Kafka, jehož kniha „Základy experimentální psychologie“ byla vydána v mnoha jazycích po celém světě, a to dokonce i v Argentině, Brazílii, Austrálii, Japonsku, nebo Mexiku.

(c)2013 Jaroslav Chvátal